

PRESENTACIÓ

Aquest número que teniu entre les mans, dedicat a qüestions teòrico-metodològiques, respon a la voluntat de donar testimoni d'aquelles propostes que permanentment acompanyen el procés d'elaboració de les ciències socials en general i de la sociologia en particular. Són sense cap mena de dubte qüestions i propostes tan antigues com la mateixa història d'aquestes ciències.

És aquest el motiu pel qual hem cregut adient matisar el nostre títol amb el lema que qualifica els textos publicats de debat obert. I efectivament el caràcter de debat obert és el tret que, podríem dir, defineix millor tots els productes teòrics i aplicats que la sociologia ha estat i és capaç de generar.

No pensem, però, que aquest número 31 de «Papers» pugui cloure el debat. No és aquesta la nostra intenció ni creiem que fos oportú que cap altra entitat individual o col·lectiva es proposés la cloenda. En els temps presents tothom s'ha acostumat a parlar de pluralisme *versus* paradigma i mètode i és norma acceptada per la comunitat científica conuiuïre més o menys agradablement amb la idea. Una norma, però, que com és obvi de suposar, no ha comportat cap estalvi pel que fa a la continuïtat dels més diversos discursos destinats a portar l'aigua als molins més diversos.

Com a exemple de la diversitat i l'amplitud anunciades en aquest nú-

mero podreu llegir en primer lloc un text de Pierre Bourdieu, que és el seu postfaci al llibre de Panowski sobre arquitectura gòtica i el pensament escolàstic, no traduït a l'edició castellana. En segon lloc, un article d'Aaron V. Cicourel, on posa de manifest la importància de l'anàlisi del llenguatge en les seves propostes etnometodològiques. Un tercer article d'Àngeles Lizón, on es reordenen les qüestions que afecten la ciència social en relació als valors des d'una perspectiva oberta a les argumentacions de la filosofia de la ciència.

A continuació el monogràfic continua amb un article d'Alberto Marradi, on diferencia els usos ordinaris i els especialitzats del terme teoria, de tanta relevància en les ciències socials. I finalitza amb un text d'Alberto Silva, on planteja qüestions de teoria sociològica mai prou debatudes donat el seu interès.

Completen aquest número tres articles que no s'inclouen en el tema central. García Durán presenta un estudi sobre els grups socials que formen part de la tecnoburocràcia dirigent i que són el motiu central de la seva tesi doctoral. Fernández Gilberto analitza el paper de la intervenció estatal en el desenvolupament d'Amèrica Llatina. I per últim Teresa Torns reivindica la figura de Santiago Valentí i Camp en la sociologia catalana.

Una breu bibliografia especialitzada en teoria i metodologia, així com un parell de llibres d'interès relatiu al tema monogràfic posen el punt i final en aquest nou exemplar de «Papers». El nostre desig inicial es veurà acomplert si el debat proposat s'ha enriquit però continua tan obert com el vam iniciar.

Equip de direcció